

soud dodatečným výsledkem výkonného orgánu zjistil, totiž že zabavená řezačka nebyla hospodářským příslušenstvím a že ohledně zabavené kozy dlužnice sama v zájem svolila, to tím méně, ježto tvrzení, že povinná strana neměla tehdy již nemovitosti, nesrovnává se s tím, že reální exekuce byla povolena a její souhlas k zabavení věcí nezabavitelných při rozhodnutí o zrušení exekuce není směrodatným.

**Čís. 8296.**

**Nejde o zmatečnost, byl-li soudní odhad deskových nemovitostí proveden okresním soudem, jenž byl k tomu právoplatně delegován.**

**Jest věcí soudu, by sám určil odhadní hodnotu. Nestačí pouhé vyrozumění stran o tom, jak odhadli nemovitost znalci.**

(Rozh. ze dne 13. září 1928, R I 674/28.)

Soud první stolice (okresní soud v K.) určil odhadní hodnotu nemovitosti k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by dále jednal a znovu rozhodl.

**Důvody:**

Podle § 117 j. n. jest k provedení všech reálních úkonů, jmenovitě i soudního odhadu, jde-li o nemovitosti zapsané v zemských deskách, příslušným sborový soud první stolice, v jehož obvodu jest nemovitost. Příslušnost tato jest arci podle § 44 j. n. výlučná. Než v tomto případě byl okresní soud v K. povolán ku provedení odhadu i deskových nemovitostí, neboť byl k němu delegován místo příslušného sborového soudu podle § 31 j. n. pravoplatným usnesením vrchního zemského soudu v Praze ze dne 15. října 1926, což dovolací stížnost přehlíží. Není tu proto vytýkané zmatečnosti.

Za to oprávněna jest výtká zřejmé protizákonnosti. Podle § 272 nesp. říz. platí i pro odhady v nesporném řízení zásady nyní platných procesních zákonů. Ty byly podrobně provedeny v reálním odhadním řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Podle §§ 30 a 31 tohoto řádu určuje soud odhadní hodnotu, užívaje zásad § 272 c. ř. s., přihlížeje tedy pečlivě ke všem výsledkům řízení, a doplniv předložený mu odhadní operát šetřeními, která pokládá z vlastního popudu neb k námitkám účastníků za potřebná. To se v tomto případě nestalo. Již prvním zrušeným usnesením ze dne 18. prosince 1926 neurčil soud první stolice odhadní cenu, nýbrž vyrozuměl jen strany o tom, jak byly nemovitosti znalci odhadnuty. Ani v druhém usnesení ze dne 17. března 1928 nepostupoval soud podle uvedeného předpisu, nýbrž zase jen vyrozuměl strany, že znalci setrvali na svých původních nálezech a posudcích a že nemovitosti byly jimi stejně odhadnuty. Již z tohoto důvodu jsou jak

posléz zmíněné usnesení první stolice, tak i usnesení druhé stolice je potvrzující, zřejmě protizákonná, neboť není tu rozhodnutí soudu o určení odhadní ceny podle § 272 c. ř. s. a pouhé vyrozumění stran o tom, jak znalci nemovitosti odhadli, nemůže soudní rozhodnutí o odhadní ceně nahraditi.

### Čís. 8297.

**Zemře-li za řízení kupec jednotlivec, žalovaný pod svou firmou, za něhož dosud nevystoupil ve sporu zástupce, opatřený procesní plnou mocí, nastávají účinky přerušení řízení podle § 155 c. ř. s. Obsílka žalované firmy pozbyla úmrtím jejího majitele účinku a nelze na jejím základě vynést rozsudek pro zmeškání.**

(Rozh. ze dne 13. září 1928, Rv I 1480/27.)

Žalobě proti firmě V-ská továrna na kávové náhražky Oskar H. procesní soud první stolice vyhověl rozsudkem pro zmeškání žalované. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a nařídil prvnímu soudu, by jednal dále o žalobě.

### Důvody:

Oprávněna jest výtká, že odvolací soud nesprávně posoudil vliv úmrtí majitele žalované firmy na řízení a v důsledku toho vynesl rozsudek pro zmeškání. Žaloba byla podána na firmu V-ská továrna na kávové náhražky Oskar H. dne 31. ledna 1927 a navrženo doručení buď k rukám Oskara H-a nebo Heleny H-ové, jež byla prokuristkou firmy. Dne 3. února 1927 zemřel majitel firmy Oskar H. a žaloba byla doručena podle doručovacího lístku dne 5. února 1927. Sporné, ale nerozhodné jest, zda se tak stalo do rukou prokuristky Heleny H-ové, či zda převzal žalobu a obsílku k prvnímu roku její švagr H., náhodou přítomný. Úmrtím majitele žalované firmy za řízení, tedy po vyřízení žaloby, které se stalo 1. února 1927, nastalo přerušení sporu ve smyslu § 155 c. ř. s. Vyloučen byl by tento důsledek jenom, kdyby zesnulý Oskar H. již dříve byl ve sporu zastoupen advokátem nebo jinou, jím procesní plnou mocí nadanou osobou. Odvolací soud má neprávem za to, že touto osobou byla prokuristka Helena H-ová proto, že Oskar H. nebyl žalován osobně, nýbrž firma a proto prý úmrtí majitele firmy nemá vlivu na řízení proti firmě. I když zemře za řízení kupec jednotlivec, jenž byl žalován pod svou firmou, nastávají účinky přerušení řízení podle § 155 c. ř. s., ježto firma jest jen obchodním označením zesnulého, nikoli rozdílnou právní osobností od něho. Smrtí zaniká osobnost, její práva a závazky přecházejí na dědice. Právě k ochraně práv a zájmů těchto dědiců nařizuje zákon přerušení sporu s jedinou výminkou pro případ, že zemřelý byl již ve sporu zastoupen advokátem, nebo aspoň